

Nu siger den højtærede Minister, at jeg maa være glad ved, at de ekstraordinære Udgifter ved Forsvarsvæsenet skal dækkes af *Kassebeholdningen*, det er dog bedre end at dække dem af Laan. Det kan man godt sige, men den højtærede Minister foreslaar jo at dække dem af de *løbende Indtægter*. Der er 3 Maader, det kan gøres paa: Ved Laan, af Kassebeholdningen eller af de løbende Indtægter. Naar Ministeren nu foreslaar, at de skal dækkes af de løbende Indtægter, kan han dog ikke sige, at det er meget bedre at dække dem af Kassebeholdningen. Det har han jo ikke gjort Forsøg paa. Hvis de skulde dækkes af Kassebeholdningen; maatte der være en tilsvarende Kassebeholdningsindtægt paa den anden Side, men den findes ikke. Altsaa, de foreslaas afholdt af Statskassens ordinære Indtægter, og nu forekaster Ministeren mig, at jeg ikke synes bedre om, at de affholdes af Kassebeholdningen, hvad slet ikke er foreslaaet! I øvrigt maa jeg sige, at det vil bringe en Skuffelse paa anden Maade, naar Kassebeholdningen skal angribes, thi er der noget, den højtærede Minister har udtalt, at han ønsker at bevare, udvikle og forøge, er det vor Kassebeholdning. Og netop Aarene 1913—14 og 1912—13 set i Forbindelse med hinanden skulde paa Grund af de udmærkede Forhold, som Ministeren siger, der har været i 1912—13, bevirke en betydelig Forøgelse af Kassebeholdningen og Reservefonden i Henhold til den særlige Lov, vi derom har givet, hvorefter alle Indtægter, der overskrider 2 pCts. Fremgang fra det foregaaende Aar, skal henlægges. Det var meget betydningsfuldt for os alle sammen, og det bevirkede i alt Fald, at Højre gik med til den hele Reform, thi saa vidste vi dog, at de Penge, som blev givet paa Formue- og Indkomstskatten, efter al Sandsynlighed blev henlagt til Reservefond og Kassebeholdning, hvad vi netop i Fællesudvalget foreslog. Men naar Resultatet nu bliver, at man paa Budgettet tager fra Kassebeholdningen for bagefter at lægge Beløbet tilbage og tager saa meget som eller mere, end man lægger til den, saa ser jeg ikke rettere, end at hele denne særlige Lov for de faa Aar bliver ganske unyttig, et fuldstændigt Omsvøbsdepartement, som der ikke kommer nogen Glæde af. Men, som sagt, Ministeren foreslaar ikke, at Udgifterne skal tages af Kassebeholdningen. Jeg vil meget ønske, at det ikke skulde være nødvendigt at tage dem af Kassebeholdningen, men et Sted skal de ganske vist tages. Jeg

har altsaa kun gjort opmærksom paa, at det var Ministerens Mening — vor Mening — han har bestandig holdt disse Udgifter udenfor — og det var ganske vist 5—6 Millioner i Fjor og er ikke fuldt 3 Millioner i Aar —, at dem skulde han ikke behøve at budgettere i sin Finansplan, og det var rigtigt; thi naar det er ophørende Udgifter, kan man ikke godt tage dem med i en Finansplan, der skal strække sig over en hel Del Aar. De skulde dækkes ved Laan, det var Meningen, og det blev udtalt; at det skulde være af Kassebeholdningen, er der aldrig nogen, der har talt om før i Aar. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jo.) Det gør heller ikke noget til Sagen, for Udgiften er hverken foreslaaet affholdt af Kassebeholdningen eller ved Laan.

Nu siger Ministeren, at jeg har ikke kunnet rokke en Tøddel eller et Tal hos den højtærede Minister. Nej, det kan jeg desværre ikke. Kunde jeg rokke en Tøddel eller et Tal, skulde jeg nok rokke ved det Budget, den højtærede Minister har fremsat. Men det, som den højtærede Minister ikke paa nogen Maade ved nogen som helst Udtalelser kan skaffe ud af Verden, og det eneste, vi anker over, det er, at vi staar overfor et Budget med et synligt Underskud, ingenting til de Udgifter, vi ved, kan komme, og efter et udmærket Aar, som har tjent til Grundlag for Budgettets Læggelse, uden nogen som helst Styrkelse eller Henlæggelse af nogen Slags, uagtet det var Ministerens udtalte Mening, at netop et saadant Aar skulde bruges dertil. Det er ikke min Opgave at rokke en Tøddel af det, som staar deri — det har vi forsøgt i Udvalget, men det er ikke lykkedes os —, men det er min Opgave at stemple hele dette Finansbudget som Udtryk for en ganske ualmindelig Modsigelse mellem alt, hvad den højtærede Minister i de sidste 2—3 Aar har sagt, og hvad han nu ved denne Lejlighed har gjort og bragt frem for vor Kritik, og hvad han nu udtaler.

Finansministeren (N. Neergaard):

Ja, det er jo lidt vanskeligt at følge det ærede Medlem i hans Citater og Paavisninger. Hvis det ærede Medlem mener at have fundet et Sted, hvor jeg skulde have sagt, at hele Formue- og Indkomstskatten vilde komme ind i 1912—13, er det ikke rigtigt (*Bramsen*: Det staar i Rigsdagstidenden, men det er galt). Ja, saa er det jo en klar og øjensynlig Trykfejl, det kan jeg dog umulig have villet sige, det maa